

רקמות

עבודות הנייר, כמו רקמות גוף, נוצרו כמרקם סבוך ורב שכבתי. דקל שותלת, קוברת, עוטפת, קושרת "חומרים זרים" בין שכבות הנייר עבודת ידה. על אף קרבתן של העבודות ליצירות דומסטיות (אריגה, רקמה, תפירה) וליצירות פמיניסטיות משנות ה-70 באמנות האמריקאית, מצליחה דקל ליצור "צללים של מציאות" שבהם הנייר הוא המציאות האמיתית, המרוחקת בזמן ובמקום.